

párrast úhhe úsna ústarwa mehhe kirja lábbi olleme teáda sanud.

Teate ehk, et Irlandi saar úks ossa Inglis-maast on. Seál sarei ellasid rahwas wannaste kui metsa-ellajad, issekeskis rísusid róvri wiisil teine tríst, ja löid kui mdrtsukad iggaúht máhha, kes wásto panni. Ei úkski teekáia ei saand omma teed otsa pole julgeste káia, olgo siis, et olli peáht náhha waene ja armeto sant. Kui agga suggo parremad ride-hilbud selgas, sai ta pallaks kistud, ja pool surnuks lödud. Sesamma ónneto suggo olli sepárrast seál maal ni loia rumi wótnud, sest et rahwas keige kibbedamas waesusse ellasid; ja se tulli sest, et heitsid úsna meletumal wiisil lakkumisse peále. Ei olnud teist maad mitte nimmetada, kus keik rahwas, wannad ja nored, naesed ja lapsed, ni ohneste lijomisse peále kippusid, kui seál Irlandi sarei. Monned hallemeletissed, jummalakartlikud mehhed, kes Saksamaast ollid senna tul-

nud, katsusid kúl tüddimatta, rahwast parrema pole kánada. Sai neil meestel peagi awalikkus, et ennamiste meletu wina-iaht rahwast wiimse waesusse ja furjusse peále olli ajanud, ja keik head ning ausad ellamisse kómbed seál rikkunud. Meedsamad au-wáart saksama-mehhed katsusid süddamelikko maenitsusse warral, liajomisse himmo rahwa jures tallitada. Úks ehk teine sare-meeste hulgast lubbas kúl ka hakkatusses sest tagganeda, agga kui teised tedda naersid ja pilkasid, siis náhti sedda póórmissse nou jalle hópis túhjak minnema.

Need wagaad mehhed, kellest enniste kuulsite, ja kedda walgusse Waim olli senna male saatnud selle nouga, pimmedusse teud seál rikkuda, ei tüddinend mitte árra, rahwast maenitseda, palluda, melitada ja hirmutada. Kuulsjatte seast wótsid ommeti tagga járral monned isse katsuda, kas ehk píddi woimalik ollema, ennast sest rikkumisest lahti peásta, mis liigjominne